

J.F. VAN DER POEL

# Dolfi en Wolfi

VECHTEN  
VOOR DE  
VRIJHEID



DE SPANNENDE AVONTUREN MET DOLFI - Deel 28

## 1. WAAR BLIJFT JIM NOU?

Vroeg in de morgen loopt Andy langs de haven. Het is nog stil, maar daar komt snel een einde aan.

‘Dat is Dolfi!’ roept Andy blij.

‘Piep, piep,’ doet Dolfi. Alsof hij wil zeggen: ‘Ik lust wel een visje.’

‘Even geduld, jongen.’

Andy rent naar zijn speedboot, haalt er een emmertje vis uit en gooit een paar visjes naar Dolfi, die er nooit genoeg van krijgt.

‘Nu ga je zelf maar vis vangen, luie Dolfi.’

Dolfi neemt een sprong en laat zich vallen, zodat het water over de rand van de haven spat en Andy helemaal nat wordt.

‘Jij ondeugende dolfijn!’

Andy duikt in het water. Hij is toch al nat. Het is erg warm waar Andy woont, ook deze morgen. Andy woont op een van de Key-eilanden. Zijn vader werkt bij de waterpolitie. De politieboot is al de zee op om boeven te vangen.

Andy stoeit wat met Dolfi. Ze hebben de grootste pret. Andy gaat op Dolfi’s rug zitten, en die zwemt door de haven met Andy op zijn rug.

Ineens duikt er een herdershond het water in. Het is Wolfi.

Hij blaft. Alsof hij wil zeggen: ‘Ik kom eraan, vrienden!’

Er komt ook een meisje aan. Ze zwaait naar Andy. Het is Mirja.

Andy zwaait terug en roept: ‘Kom je ook in het water? Het is lekker, joh!’

Mirja neemt een duik en even later zwemmen ze de haven rond. Nu ligt Wolfi op de rug van Dolfi. Het is een geblaf en gepiep van jewelste.

De mensen hier hebben meestal een korte broek en een hemdje aan, want ze wonen dicht bij zee en ze kunnen zwemmen als raten.

Dan klimmen ze uit het water, behalve Dolfi natuurlijk.

Mirja woont dicht bij Andy. Ze zijn even oud – twaalf jaar – en zijn familie van elkaar.

‘Wat gaan we nu doen?’ vraagt Mirja.

‘Zeg het maar.’

‘De zee op?’

‘Of moeten we wachten tot Jim er is?’

‘Oké, dan ga ik de speedboot klaarmaken.’

Jim is een vriend van Mirja en Andy. Hij is wat ouder. Zijn ouders zijn schatrijk. De vader van Jim is directeur van een vliegtuigmaatschappij. Ze wonen op een van de Key-eilanden, in een groot kasteel. Ze hebben een eigen haven en daar ligt het jacht De Zee-golf. Met een eigen kapitein en een matroos, Bill.

Achter het kasteel staat een klein vliegtuigje op een klein vliegveldje. Daarmee gaat meneer Armstrong naar de zaak in Miami, waar de vliegtuigmaatschappij is.

‘Waar blijft hij nou?’ zegt Andy.

Hij ziet dat de politieboot van zijn vader de haven in vaart. De haven waar Andy woont is een politiepost van de waterpolitie. Ze wonen dan ook in houten huizen op palen, voor het geval dat er een overstroming komt, wat vaak gebeurt op de Key-eilanden.

Als de politie de haven in vaart, roept Andy: ‘Jullie zijn vroeg terug!’

Twee mannen springen van de politieboot: de vader van Andy, die kapitein van de politieboot is, en John, een politieagent. Ze hebben een man tussen zich in, hij heeft boeien om.

‘Jullie hebben een boef gevangen!’ roept Mirja.

Andy stoot haar aan en fluistert: ‘Hou je mond.’

‘Waarom? Het is toch een boef? Hij heeft boeien om!’

‘Dat is wel zo, maar dat hoeft iedereen hier in de haven niet te horen.’

Mirja woont ook in de haven, zo’n honderd meter van het havenpolitiebureau af. Andy en Mirja zijn neef en nicht van elkaar, maar ze gaan met elkaar om als vrienden.

Andy heeft een dolfijn, dat is een verhaal apart. Jaren geleden kwam de vader van Andy, die Jerry heet, met een klein dolfijntje van zee. Het dolfijntje was door zijn moeder in de steek gelaten. Andy heeft voor de dolfijn gezorgd, en gaf hem de naam Dolfi;

een toepasselijke naam voor een dolfijn. Andy heeft hem veel kunstjes geleerd en Dolfi is nu een volwassen dolfijn waar ze al heel wat avonturen mee beleefd hebben.

Mirja heeft een herdershond. Ze hebben hem gered toen ze met de speedboot van Andy op zee waren. Er kwam een vlot op hen af, en daar zat een hond op vastgebonden. Mirja mocht de herdershond houden en noemde hem Wolfi, omdat hij op een echte wolf lijkt. De twee dieren zijn altijd bij hen, vooral als ze met de speedboot de zee op gaan.

‘Weet je zeker dat Jim vandaag komt?’

‘Ja, hoezo?’

‘Hij is nooit zo laat. Het is al tien uur geweest,’ zegt Mirja.

‘Ben je soms bezorgd om Jim?’ vraagt Andy.

‘Nee hoor... Ik heb niks met Jim.’

‘Dat zou je willen, zo’n schatrijke jongen.’

‘Niks voor mij, en hij is ook ouder dan ik.’

‘Een paar jaar, wat maakt dat uit.’

‘Hou nou eens op met dat gedoe,’ antwoordt Mirja kwaad. Nu blaft Wolfi, alsof hij wil zeggen: ‘Jij moet mijn baasje niet plagen.’

Dolfi piept alsof hij wil zeggen: ‘Jullie moeten geen ruzie maken. Laten we de haven uit gaan, de zee op.’

Andy begint hard te lachen en zegt: ‘Moet je die Dolfi en Wolfi horen, die zijn het helemaal met mij eens.’

‘Dat denk ik niet.’

Andy wil Mirja over haar haren strijken, maar dan begint Wolfi te grommen.

‘Zullen we maar gaan?’ vraagt Mirja.

‘Laten we nog even wachten.’

‘Man, de morgen is zo om!’

‘Oké, dan gaan we maar de zee op,’ antwoordt Andy, een beetje tegen zijn zin, want hij en Jim zijn dikke vrienden, al hebben zijn ouders liever niet dat hij met Jim omgaat. Jim is een avontuurlijke jongen, die graag plannen maakt die meestal te gevaarlijk zijn voor kinderen. Hij voelt zich al een flinke kerel.

Andy start de motor van zijn speedboot en geeft gas. Wolfi springt op het laatste moment in de boot en blaft tegen Dolfi, die voor de boot uit zwemt. Dolfi en Wolfi zijn ook goede vrienden van elkaar. Zo vliegt de speedboot de haven uit de zee op.

‘Je moet niet wild varen,’ roept Mirja.

‘Ik kan nog wel sneller,’ lacht Andy, terwijl hij volop gas geeft en de speedboot over de golven van de zee springt.

‘Mag ik vragen waar we heen gaan?’ zegt Mirja.

‘Zeg jij het maar.’

‘Naar de oude visser graag. Heb je nog vis voor Dolfi?’

‘Die moet zelf maar vis gaan vangen in zee.’

‘Leuk hoor, je gaat altijd naar de oude visser voor Dolfi en de emmer is leeg.’

‘Nou ja, jij je zin.’

Andy pakt zijn mobieltje en toetst opnieuw het mobiele nummer van Jim in.

‘Waar zou die gozer toch zitten?’

‘Hij zit vast bij een of andere meid.’

‘Ben je jaloers? Hij kan aan elke vinger een meisje krijgen,’ antwoordt Andy.

‘Omdat hij rijke ouders heeft.’

‘Nou, hij is best knap om te zien. Hij is groot en gespierd en doet veel aan watersport.’

‘Laat me niet lachen, man.’

Ze zijn bijna bij het eilandje van de oude visser. Vroeger was hij visser op zee en nu woont hij alleen op dit eilandje. Zijn zoon Wil heeft het overgenomen en is nu visser. Wil gaat bijna elke dag even bij zijn vader kijken en brengt dan meteen wat vis mee. En ook kleine visjes, die hij in een emmer doet voor Dolfi.

‘Hé, de oude visser loopt op het strand. Wat zou hij gaan doen?’

‘Hij loopt weleens vaker langs het water...’

‘O... Ik zie het al.’

Kijk, daar springt Dolfi naar hem toe. De oude visser gooit een visje uit het emmertje dat hij bij zich heeft naar Dolfi. Dan springt Wolfi uit de speedboot en rent hij het strand over naar de oude

visser. Hij blaft alsof hij wil zeggen: ‘Heb je niks voor mij?’ Wolfi springt tegen de oude man op, die bijna omvalt.

‘Rustig jongen, jij krijgt zo een koekje.’

Als Wolfi dat hoort rent hij naar de oude vissershut en jankt. Andy en Mirja rennen naar de oude visser.

‘Zo jongelui, toch niet weer vakantie?’

‘Zeker weten,’ antwoorden ze alle twee tegelijk. Dan lopen ze naar de oude vissershut, waar Wolfi een paar koekjes krijgt en Andy en Mirja een glas limonade.

Dan gaat het mobieltje van Andy: ‘Waar zitten jullie?’

‘Bij de oude visser.’

‘Oké, ik kom eraan,’ antwoordt Jim Armstrong.

Als ze wat gedronken hebben, gaan ze naar buiten en lopen ze naar de aanlegsteiger waar de speedboot van Andy ligt.

‘Waar blijft die vent nou,’ zegt Andy kort.

‘Ach, je weet hoe Jim is.’

‘Hoe bedoel je?’

‘Nou, hij heeft veel vrienden,’ antwoordt Mirja.

‘Oké, maar dan moet hij zijn afspraak nog wel nakomen.’

‘Daar heeft Andy gelijk in,’ zegt de oude visser.

Ze lopen verder en dan, in de verte, zien ze een speedboot naderen.

‘Dat moet Jim zijn.’

‘Dat dacht ik ook.’

In de verte zwaait Jim al. Hij vaart naar de aanlegsteiger en begroet hen vrolijk.

‘Wat is er met jou aan de hand?’

‘Hoe bedoel je?’

‘Je bent zo laat.’

‘Verrassing,’ lacht Jim, terwijl hij uit zijn grote speedboot stapt.

‘Wat heb je nou weer uitgehaald?’ vraagt de oude visser bezorgd.

‘Nou, ik heb een nieuwe sport ontdekt vanmorgen.’

‘En dat is?’

‘Geheim.’

‘Doe niet zo kinderachtig.’

‘Blijven jullie hier nog lang?’ vraagt Jim.

‘Nee, we wilden net gaan,’ antwoordt Andy.

Wolfi springt tegen Jim op en blaft alsof hij wil zeggen: ‘Mag ik met jou mee in die grote speedboot?’ Hij wacht het antwoord niet af en springt in de grote speedboot.

‘Hé, Wolfi heeft er al zin in,’ lacht Jim, en hij springt zelf ook terug in de speedboot.

‘Gaan jullie mee?’ vraagt hij dan.

Ze kijken alle twee de oude visser aan, die in de gaten heeft dat ze wat terughoudend zijn.

Dan zegt Mirja: ‘Als je zegt waar we heen gaan, oké?’

‘Dat kan ik niet. Maar er is niets mis mee, op mijn erewoord.’

‘Nou, we zien wel wat je nu weer hebt bedacht,’ bromt Andy terwijl hij in zijn speedboot springt en de motor start. Ze nemen afscheid van de oude visser. Even later scheuren twee speedboten over het water. Ze zwaaien nog naar de oude visser.

‘Voordat we een beslissing nemen, moeten jullie het zien.’

‘Als wij mogen meebeslissen, moet het wel iets heel bijzonders zijn,’ lacht Andy.

‘Dat is het ook,’ zegt Jim met een gemeen lachje.

Nou, dat lachje van Jim kennen ze wel...



# NA TWEE JAAR DUIKT DOLFI WEER OP!

Als Andy en Jim een mysterieus eilandje ontdekken, besluit Jim het met zijn drone te gaan verkennen. Maar dan gaat alles mis. De jongens worden betrappt en komen vast te zitten op het eiland. Daar ontmoeten ze een geheimzinnige man met een wel heel bijzonder verleden. Ze komen erachter dat hij een gevangene is op zijn eigen eiland. Naarmate ze het eiland beter verkennen, komen ze steeds meer vreemde dingen tegen: een onderaardse haven, een geheime tunnel, een heetwaterbron en een leger aan dolfijnen. Lukt het Andy en Jim om te ontsnappen en het mysterie van het eiland te ontrafelen? Gelukkig staan Mirja, Dolfi en Wolfi altijd klaar om hen te helpen!



*Een stoer avonturenboek.*

– NBD Biblion over  
*Dolfi, Wolfi en de gemaskerde man*

J.F. van der Poel schreef meer dan 70 boeken. Voor zijn gehele oeuvre werd de schrijver in 2013 benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

ISBN 978 90 266 2398 1 NUR 283



9 789026 623981

pro

de groot goudriaan